

'56

זאת:

צעירה ישראלית שתוכה

ש כושרה של המועמדת לייצג עלי החדש. מבחינת דרך חייה,

רם של 1000 ל"י (אלף לירות צורך השתלמות של הנבחרת מה של הצעירה.

ב מהחברים הבאים, לפי סדר יין, רקדנית (2) נתן אקסלרוד, זן, אמרגן (5) פנינה זלצמן, ב חביב, סרטי חביב (8) יעקב החינוך בתל-אביב (10) יגאל מומחה לנוער עולה (12) חנה ין סאמט, עיתונאי (15) יוסף השופטים, בתוקף תפקידיהם ועורך-משנה של העולם הזה.

כל צעירה החיה בישראל יכולה להיות מועמדת לתור על-ידי אדם או גוף ציבורי

ועדת-משנה שתמונה על-ידי צורך העולם הזה תבחן את רשימת המועמדות הסופית.

שופטים במלואה תבחר ברוב פשוט את הזוכה בתואר, על פי השיטה הקבועה להלן.

כה בתחרות המועמדת שתקבל המספר הגדול ביותר של טיב השאפויות (10), הגשמה הופעה חיצונית (10), השופטים מחייבת וסופית, ללא עירעור.

(12)

מן הפסולת, הצפה על פני המים ומתימרת לייצגו.

בין שני מיעוטים אלה מצויים המוני הצעירים והצעירות המהווים את עיקר המחנה בכל דור, שאינם לא חלוץ ולא מאסף, אלא חטיבה גדולה המוכנה לצעוד בכיוון הכללי של התברה, בהתאם לדוגמה האישית המת ייצבת לפנייה.

על כן ישנה חשיבות מכרעת לשאלה: מי מופיע כדוגמה לדור? מי נותן את הטון? מי קובע את הסגנון העובד באופן תת-הכרחי מאיש לאיש, את ה"אופנה" החולפת של הופעה, לבוש, דיבור?

זהו הדבר אשר נשתנה בעשר השנים האחרונות. לא הנוער כשלעצמו הוא ששינה את עורו, אלא הדוגמה האישית, חץ-הכיוון החברתי, הם התחלפו.

לפני עשר השנים, תקופת הזוהר של הפל"מ"ח והמחתרות, אנשי ההגשמה הם שהיו מקובלים על הכל כמנהיגים טבעיים. אופנת הפל"מ"ח רבקה גם בכני העיר; סגנון-הדיבור שעתיד היה בימי המלחמה להקסים את העולם כולו התגבש בהשפעת גומלין זו. אלפי נערות צעירות, בכל חלקי הארץ, רצו להידמות באופיין ובחיצוניותן לאותה צעירה מתל-יוסף.

אחרי המלחמה, כתוצאה מהשפעות חיצוניות וההתרופפות הכללית של החברה הישראלית ומשטרה, נכבש מקום זה כראש הדור הצעיר על-ידי הטיפוס ההפוך, הפסול. יחד עם הרולארים של המגנבים והקאדילאקים של השליחים באו המלבושים והתסרוקות, צורות הדיבור וההתנהגות של תרבות-חרמית שטחית וזרה. מעריציה בארץ החלו קובעים את הטון של הדור הצעיר. התוצאה היתה סרטן בגוף הלאומי.

★ ★ ★

מרת מיכצע זה היא לתרום תרומה להחזרת חושי-המראה לדור הצעיר, להתייאת חץ-הכיוון המראה אל הצד הנכון.

הוא ישתדל לעשות זאת לא על-ידי מאמרים ומליצות, אלא על-ידי הצגת דוגמות חיות

ישנו מיעוט של בעלי כיוון טבעי, הפוסט-נאציאליים, מעצבי הרוח, המגר חפשי האידיאליים. ובכל דור יש

זברה מתל יוסף

השבועון הצעיר

סמל של תקופה שהופיע בפרוס מלחמת תש"ח בשער "העולם הזה"

אין זה רק פרי המקרה של מקום הלידה. לא אחת יקרה שהמשקף יראה לפניו טיפוס מושלם של נערה צברית. ילמד אחר-כך לדעת כי נערה זו עלתה לארץ לפני ארבע, המש שנים. זוהי תרומתה הגדולה של עליית-הנוער, כורה-היתוך מצויין לנוער הי עולה, אשר אחד ממומחיו נאות לקחת חלק בוועדה הציבורית של המיבצע.

על כן, לא מקריות הלידה תכריע ב בחירת צברית 1956, אלא שלמות הטיפוס.

★ ★ ★

מי יבצע זה נועד, בין השאר, לפתח את הויכוח. על השאלה: מהו הטיפוס הישראלי? מה דמותו החיצונית? מה האופי המתגבש? האם הוא קיים רק בקיבוץ, או גם בערים הגדולות?

ויכוח זה לא יוכרע סופית בשנה אחת. אולם אחרי כמה מיבצעים שנתיים, כך יש לקוות, יסתמנו קווים ברורים יותר לגיבוש הטיפוס הישראלי.

★ ★ ★

עם זאת נפתח המיבצע. בשיתוף פעולה עם כל חוגי הציבור, המומנים בזה לקחת חלק בו, ועם מיטב הכוחות היוצרים בארץ שכבר נאותו להשתתף בוועדת-השיפוט הציבורית, יוסיף את תרומתו לעיצוב דמות הדור הצעיר.

של טיפוסים חיוביים, שיש בהם כדי לגלם את תכונות אופיו, דרך חייו וחינו הטבעי של הדור.

אין זאת תחרות למציאת הטיפוס היצטיין ביותר מכל המובנים. אין הכוונה להציב דוגמה אישית, אשר רק קומץ קטן של צעירות וצעירים יוכלו להגיע לרמתה. השאיפה תהיה למצוא טיפוס שיהיה אופייני לכל אותו חלק בנוער השואף למטרות חיריות והמבקש להגשימן בחייו הפרטיים, הקשור אל הארץ והמשקף את החינניות הטבעית של דור רענן.

כזאת תהיה צברית 1956 — לא יחידת סגולה, אלא אחת מרבים, נציגת הטיפוס.

★ ★ ★

האם קיים בכלל טיפוס ארצי-ישראלי? האם ייתכן דבר כזה בעם שהוא כולו פרי של הגירה, בליל של טיפוסים תרבותיים וגזעים כה רבים?

אין ספק שתהיה זאת משום יהירות להצביע על צעירה זו או אחרת ולהכריז: זהו הטיפוס הישראלי הסופי. אולם מאידך ברור שקיים בארץ תהליך של גיבוש טיפוס ישראלי, האופייני בפנימיותו ובחיצוניותו, השונה מאבותיו ומטיפוסים ארצות מוצאם. זוהי התופעה הישראלית הראשונה המזדקרת לעיניו של המשקף הור, והמשתקפת בכל תיאורי הארץ בעולם.

טבעי שופע מלב או חיוך מקצועי החושף שיניים מצופות אמיל